

'Ένα μυθιστόρημα στα Αγγλικά

γράφει ο Θεόδωρος Ζοζιμάς BI

THE FORGOTTEN CRUSADERS

The first battle

ATTACK, HE SAID, sending his cavalry from the flanks, his spearmen pushing forward and the archers providing a rain of fire killing many. Even so, the enemy had guns and then the soldiers heard that sound which echoed in their minds the sound of firing guns. They felt the bullets pass through their skin and onto their hearts but neither the cold steel of the swords nor the bullets could pass their hearts, armed only with hope faith and the will to survive. Every one fought as hard as possible, the wounded, the half dead and even the dead got up and fought for they were the holy crusaders led by King Arthur the king of England. This was it Jerusalem would fall to the crusaders once and for all! The enemy army started collapsing. One group after another fell into the hands of the crusaders. When the last enemy group was defeated it was time for the English crusaders to walk in the newly conquered city.

On the way back

Though now flaming the city was conquered the crusade would be successful only after the king himself returned to England. So King Arthur left behind one fourth of his army and with them General Smith. Now that the city was secured, it was time to plan their return to the homeland ENGLAND

Finally the king and his generals agreed to use the legendary Venice ships. When the time came, King Arthur's army aborted the ten transfer ships knowing that this may be the last time they were on dry land.

After days of sailing between Tunic and Sicily an enemy roman fleet was seen on the horizon. The Venice captain took immediate action sending the transport ships to the shore of Tunic in order to leave Arthur and his men. Even so, Arthur insisted on leaving his archers onboard to help, but the Venice captain told him that this was between Venice and the Roman Empire. After the English army was on dry land the Venice fleet assembled and was ready to fight. Both Arthur and the Venice captain knew that this was a suicide mission even for the experienced captain.

The sea battle

The Venice ships charged on towards the Romans avoiding their cannonballs and preparing to fire. Without losing time the Venice captain ordered the archers to fire burning some Roman ships to the bottom of the sea. Even with these small wins they steal were heavily outnumbered and the Romans had canons. When the Romans started hitting the Venice fleet, the ships started sinking one by one. By the end of the day the Venice fleet had vanished in the bottom of the sea, while the Roman fleet was slowly disappearing in the fog.

King Arthur knew that the only way to the home land was through the enemy Moorish territory all the way to Spain.

"Men", he started, "today God has turned against us and will try to stop us from reaching England, but not even God can stop our will to return home. So follow me and everyone how is too scared to follow, leave now and don't come back, but each time someone asks you where you came from you, will have to say that you were a coward and sold your bow which you never deserved. While those who followed me will be noble heroes." With those words, Arthur's men were ready to deal with whatever god brought in their way.

The enemy prepares to attack

The next day the English crusaders started their journey to Spain, but little did they know that a scout had spotted them and was now reporting what he had seen.

"My king" the scout started nervously, "I saw an English camp near Tunic, their numbers are gigantic and as I saw the king was with them". "WHAT?" the Moorish king asbat said jumping off his gold throne what do they want here?

Then general Rajah who loved war said,

"my king, the reason that they are here is simple" he went on, "they

find you a threat and want to conquer you and your lands."

"What do you suggest I do, General?"

"There is only one thing we can do, and that is to show them our military strength."

"You mean attack them?"

"Yes, we will gather troops from all over our kingdom and will ask help from our allies, the Egyptians."

"Very well general you are now in charge of this operation. Do not fail me," said the king in a threatening voice as if he had failed him once more.

Went he left the palace, the General sent some messengers to all the regions of the kingdom and one to Egypt. In two days he had his answers. Most regions sent armies but Egypt refused to help along with three other regions of the kingdom. Even so, General Rajah had all the troops he needed to win the crusaders.

At the same time Jerusalem was under siege and was running out of supplies. General Smith was heavily wounded in one of the attacks, it was a matter of time before Jerusalem was conquered by Egypt.

The survivors

It was a cloudy night with no moon when General Rajah attacked. No one could see a thing in the dark and that was perfect time for general Rajah to take the crusaders by surprise.

First he had his archers take out the guards one by one and then sent his men to slowly get in the tents and execute the soldiers. His plan was very successful until someone woke and screamed with a voice that went right through your ear, 'intruders grab your weapons and fight men!'

But it was already too late. More than half of the army was dead and from those who remained, half of them had run away to save their souls. After hours of fighting, King Arthur finally ordered retreat, but the enemy cavalry was chasing them down. The only hope he had was to head towards the Sahara. Finally after miles of running the cavalry stopped and went back.

A noble death

Spearmen run holding ladders towards the walls of Jerusalem. Man assembled on the walls ready to repel the attackers, while at the same time at the gate, the enemy was breaking through until hot oil fell on them, they felt their skin burn and had a slow painful death. While at the walls the attackers were beaten. Everyone thought that the siege was going to be lifted until they saw those flags at the horizon; they knew those were reinforcements and within them were catapults. Once the enemy broke throw there was no hope Jerusalem was lost, so was General Smith.

Though King Arthur had survived he had one eighth of his army. They all stopped to relax, but when they saw the dust of sand coming from Generals Rajah's Army they knew they had to move on. After days of walking, they reached the desert and from then on no one knows what happened. Some say they were buried under the sand, others say they hunt the desert Sahara up till this day. Even so, two things are certain. First of this entire crusade was on all sides a failure and the souls of King Arthur and his men will never rest till they are back in England!

Δείτε την ιστοσελίδα του σχολείου:
<http://igym-toump.thess.sch.gr>

Τα δρώμενα 1ου Γυμνασίου Τούμπας
Ιδιοκτήτρια - Έκδοση : Σπύλιος Γονέων & Κριθάρη 1ου Γυμνασίου Τούμπας
Έδρα : 1ο Γυμνάσιο Τούμπας, Πατήρη 130Α TK 54453
Επικοινωνία: info@igym-toump.thess.sch.gr
Ιστοσελίδα : <http://igym-toump.thess.sch.gr/dromena.htm>
Συντακτική Ομάδα : Καθηνίτζε & Μαθιτζέ του 1ου Γυμνασίου Τούμπας

Αφ. Φάλλο 2 • Τούμπα Θεσσαλονίκης, Δεκέμβριος 2010 • <http://igym-toump.thess.sch.gr/dromena.htm> • ΔΙΑΤΙΘΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

Τα δρώμενα 1ου Γυμνασίου Τούμπας

ΜΑΘΗΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

Πετραδάκι, πετραδάκι ...

γράφει ο καθηγητής Δημήτρης Νασσιόλης

Το 1ο Γυμνάσιο Τούμπας ιδρύθηκε το 1936-57 και στεγάζεται στο υπέζογο κτίριο το 1973-74. Πολλοί από τους γονείς του μαθητών μας μνηστέυσαν και τελείωσαν στο ίδιο σχολείο του σήμερα έχοντας και τα παιδιά τους. Πέρασαν μυσός αιώνας και παραπάνω, και πολλά από τις κτιριακές υποδομές χρήζουν ανακατασκευής και εκσυγχρονισμού.

Θα αναφέρει μερικές ενδεικτικές αλλαγές που έγιναν τα **προηγούμενα** χρόνια:

- Ανακατασκευήσαν οι λέβητες πετρελαιοί με λέβητες φυσικού αερίου.
- Ανακατασκευήσαν τα παλιά θερμαντικά σώματα (καλοριφέρ) με νέα για την καλύτερη θέρμανση όλων των αιθουσών.
- Τοποθετήθηκαν νέοι φωτοεισολάμπες, καλύτερης απόδοσης και φωτισμού, στις αίθουσες διδασκαλίας.
- Την **προηγούμενη** σχολική χρονιά συντηρημένα:
- Ανακατασκευήσαν ο κεντρικός αγωγός της ύδρευσης νερού διότι είχε σπαστεί.
- Ανακατασκευήσαν εξ ολοκλήρου οι μαθητικές τουαλέτες και στους τρεις ορόφους του κτιρίου και επιπλέον έγινε και κατασκευή τουαλέτας για ΑμΕΑ.
- Έγινε εγκατάσταση δομημένης παλαιοδισκής δυνάμει σε όλες τις αίθουσες του κτιρίου για την παροχή CD δισκίων.
- Τοποθετήθηκαν ξύλινα παγκάκια στην αυλή, δίπλα στις βρύσες.
- Κατασκευάστηκαν στην αυλή ένα σάπαστρο για αναρχούμενα φοιτητές.
- Με την συνομωνική βοήθεια του Συλλόγου Γονέων & Κριθάρηων ανακατασκευήσαν το φωτοεισολάμπη στην αυλή, δίπλα στο γήπεδο, και ο Υπογείσιος και ο Δομικός δεν κάλυπταν τη σχετική δαπάνη.
- Έγινε πρόταση στη Νομαρχία Θεσσαλονίκης, για ανέγερση της αυλής στο σύνολό της.

Επίσης τη **γενική** σχολική χρονιά:

- Ξεπλήρωσε ήδη η αντικατάσταση όλων των κορυμμάτων στις αιθουσές διδασκαλίας με νέα κορυμμάτια αλουμινίου.
 - Διενεργείται ήδη ο διαγωνισμός για την προμήθεια Διαδραστικών πινάκων εγκατάθεσης, αλλά μόνο για τη Β' Τάξη.
 - Επίσης φέτος, μπαίνει η επιτακτική ανάγκη επισκευής ή αντικατάστασης των ηλεκτρονικών υπολογιστών του σχολείου, διότι τα μη-χρήσιμα αυτά συμπληρώνουν σχεδόν δεκα χρόνια ζωής.
- Οι αλλαγές ενός σχολείου δεν τελειώνουν ποτέ. Πόσο μάλλον όταν ένα σχολείο οφείλει να παρακολουθεί την τεχνολογική εξέλιξη και να προσαρμόζεται στις ανάγκες της κοινωνίας, αλλά και της εκπαίδευσης των παιδιών μας. Καλούμε όλους τους γονείς και τους κληρούμενους να είναι κοντά στο σχολείο μας και όπως χρειαστεί να μας βοηθήσουν υλικά και ηθικά.

ο Διευθυντής κ. Στέφανος Ντινόπουλος
και ο Σύλλογος Διδασκόντων

είχοντα σε όλους τους μαθητές και τις μαθήτριες
Καλά Χριστούγεννα
και Ευτυχισμένο το 2011

Παρουσίαση – Κριτική του βιβλίου

«Το σώμα»

γράφουν οι **Μαρία Βαζζάνο BI**
Ευδομία Βαζζάνο BI

Μπορεί στην αρχή να παρεξενευτείτε από το θέμα και από την επιλογή αυτού του βιβλίου. Η αλήθεια είναι ότι και εμείς στην αρχή διατάσαμε να το διαβάσουμε παρόλο που είχαμε ακούσει υπέρως και λιγότες κριτικές. Επηρεαζόμενες από την επιστημονική φαντασία που καταλάμβανε αυτό το βιβλίο αγνόμασαν πεισματικά να το διαβάσουν. Θα σας προστεινάμε όμως να μην κινέστε το ίδιο λάθος με εμάς και να μη διατάσετε να το διαβάσετε. Όσοι από εσάς έχετε επιφυλάξεις απέναντι στην επιστημονική φαντασία, θα επιπλοαίτε ευχάιστα από αυτό το όφωμο και ευχάιστα στο θέλω που συνδυάζει αγριότητα την περιπέτεια με το συνάσθημα... Όπως γνωρίζουμε και από το παρόμοιο φαινόμενο λυκόφως, η συγγραφέας Stephanie Meyer ενδιαφέρεται περισσότερο για τις ανθρώπινες σχέσεις παρά για τις φανταχτερές συμβάσεις της επιστημονικής φαντασίας, δημιουργώντας έτσι μια επιτή ιστορία αγάπης, ομογενείας και αφοσίωσης.

Το Σώμα είναι ένα ασήμαντο, παθιασμένο και μοναδικό ψυχολογικό θέλω. Είναι ένα ψυχρογονικό αντίγραφο που συναρπάζει, κρατά αμείωτη την αγωνία του αναγνώστη και αναμείβει την επιθυμία του, να το διαβάσει, σε κάθε του παράγραφο. Κάθεσ είναι ένα από τα καλύτερα μυθιστορήματα επιστημονικής φαντασίας διαθέτει σε μέγιστο βαθμό τα δύο βασικά στοιχεία που απαιτούνται ένα εξαιρετικό βιβλίο: το ταλέντο ενός συγγραφέα, της Meyer και την λαμπρή ιδέα πάνω στην οποία θα «ελέγξει» την ιστορία του. Είναι αναμφισβήτητα ένα ιδιόφυτο, καταπληκτικό, μαγικό βιβλίο που σε κρατάει σε αγωνία, σε μεταφέρει σε έναν άλλο κόσμο. Σε ένα διαφορετικό παρμήδι όπου απάνασαι την αγωνία, το φόβο, την περιπέτεια, την ανάγκη να επιβίωση αλλά και την αγάπη, την αφοσίωση, το ρομαντισμό και την συμπόνοια.

Λόγω το θετικό μήνυμα ζωής της Meyer είναι αφοσιωτικό. Σου μεταφέρει μηνύματα για τον κόσμο και τον πλανήτη μας σε συνδυασμό με την εξαιρετική πλοκή. Σε συναρπάζει, σε βάζει και σε κάνει να σκεφτείς κάποια πράγματα από την πλευρά του μάλλον και της άποψης της συγγραφέως. Αν λοιπόν ακόμη δεν πείστηρες και έβες αμφιβολίες μην ακούς την άποψή μου αλλά αυτή των χιλιάδων αναγνωστών που σπληνούνταν, επηρέαστησαν και «σάλλασαν» με **Το Σώμα**.

Αρχούν μόνο οι ευχές;

γράφει η καθηγήτρια Ειρήνη Μηνισαίου

Μια νέα σχολική χρονιά έχει αρχίσει. Με τη σειρά μου εύχομαι κι εγώ σε σας και στις οικογενείες σας καλή χρονιά, δημιουργική με υγιεία και καλή πρόοδο. Φυσικά δώσατε και πήρατε πολλές ευχές. Κάθε ευχή ευπρόσδεκτη. Αλλά δεν είναι αρκετό να περιοριστούμε στις ευχές. Όλοι γνωρίζουμε πως τίποτε δεν είναι τυχαίο στη ζωή. Τίποτε δε χαρίζεται σε κανένα. Όλα τα όνειρά μας να υλοποιηθούν, όλες οι ευχές να γίνουν πραγματικότητα χρειάζεται εντατική προσπάθεια και μεθοδικές αγώνες.

Καλές επιτυχίες σε όλους

Οι πρώτες εντυπώσεις πάντα μένουν

γράφου
οι *Βέλια Τυροβολήζ Α2*
Δημήτρης Ντρεμάζης Α2

Είμαστε καινούργιοι μαθητές του 1^{ου} Γυμνασίου Κέκτο Τούμπας και θέλουμε να μοιραστούμε μαζί σας τις εντυπώσεις μας από αυτό το σχολείο. Το σχολείο μας λοιπόν δεν είναι και το καλύτερο, αλλά με την προσπάθεια όλων μας μπορεί να διορθωθεί. Στο άθροισμα του θά σας μιλήσουμε για τα παρόμοιά μας και θα σας προτείνουμε λύσεις.

Ας αρχίσουμε από την υποδοχή. Δεν έχει εμφανιστεί γενικάτερα κανένα πρόβλημα, αλλά για το καλύτερο αισθητικό αποτέλεσμα του χώρου μπορούμε να αλλάξουμε το χρώμα των τοίχων, να στολίσουμε την κάθε αίθουσα με διάφορα έργα μαθητών ή διάφορα έργα μεγάλων ζω-γράφων.

Στη συνέχεια θα σχολολοήουμε και με την κεντρική αυλή. Εξεί θα πρέπει να προσθέσουμε περισσότερους κάδους απορριμμάτων και πα-γκάκια ξηνοφρούσης. Επίσης θα ήταν καλό να προσθέσουμε και λίγο πε-ρυσότερο πράσινο, έτσι ώστε να χαϊρούμαστε το παιχνίδι και τη βόλτα στην αυλή.

Για τον εξοπλισμό του σχολείου εκτός από αυτά που διαθέτουμε χρεια-ζόμαστε καινούργιους χάρτες, όργανα φυσικής, χημείας και ίσος μερικά μουσικά όργανα απαραίτητα για τη μουσική παιδεία των μαθητών.

Οι καθηγητές του σχολείου μας είναι πολύ ευγενικοί και οι περισ-σότεροι μας βοηθούν στα ψυχολογικά και μαθησιακά μας προβλήματα ώστε να είμαστε σε θέση να αναρθρώμε στον χώρο του σχολείου. Αυτό που θα θέλαμε από εκείνους είναι να συνεχίσουν να δίνουν κατανόηση της ώρας που περνάμε μαζί τους. Από τη συμπεριφορά τους και την αγά-πη τους θα εξαχθούν οι διδές μας ζωές, οι διδές μας προσωπικότητες.

Το μήνυμα που θέλουμε να περάσουμε σε όσους διαβάζουν αυτό το άρθρο είναι ότι προσεχοντάμπι μας είναι η ποιότητα μόρφωση και όχι τα καινούργια και παναρέβια κτίρια.

Είμαστε σίγουροι πως αν δουλέψουμε όλοι μαζί θα τα καταφέ-ρουμε!

Καθηγητές που αποχωρούν

Φέτος είμαστε στη δύσκολη θέση να πρέπει να αποχωρήσουμε πάντα αγαπημένους καθηγητές μας που φεύγουν από το σχολείο μας και το χώρο της εκπαιδευτικής λόγω συνταξιοδότησης. Ευχόμαστε σε όλους τους υγεια και τους ευχαριστούμε για όσα με τόσο αγάπη και υπο-μονή μας έμαθαν όλα αυτά τα χρόνια. Σπένδουμε τις πιο θερμές μας ευ-χές :

σους καλόεας

Μπρόσχα Πέτρο, Διευθυντή-Φιλόλογο,

Παπαγιάννου Παναγιώτη, Μαθηματικό και

Λογιστάτο Χρήστο, Αν. Δ/ντή-Φυσιογνώστη

καθώς επίσης και στις κυρίες

Μηρασίδου Ειρήνη, Φιλόλογο και

Χριστοπούλου Μαρίνα, Γελαντικής φιλολόγισα.

Μια βιβλιοθήκη που αξέσει...

γράφει
ο *Μιχάλης Αλενασιάκης Γ1/3ο Γ: Τούμπας*
ε αφηγήει
την αγάπη κάποιου παδιών, του *3ου Γυμνασίου Τούμπας*, για τα βιβλία, περν από έξι περίπου χρόνια, ήρθε στην επιφάνεια η ιδέα της αναγνώστης μιας ομάδας φίβλιοφάρων, με σκο-πό να μεταδώσουν τη χαρά της ανάγνωσης και στους συμμάθητές τους. Η ομάδα λειτουργεί όλα τα χρόνια αυτά με μεγάλη δράσεως (επισκέψεις, ερωτηματολόγια, έκδοση εφημερίδας κτλ).

Έχοντας ως παρόδεια τις διδές τους ενθάρους, έτσι οι εμείς κατά το σχολικό έτος 2009-2010, δημιουργήσαμε μια ομάδα 14 μα-θητών της Β και της Γ Γυμνασίου που είχε τους ίδιους στόχους με αυτούς των παλαιότερων ομάδων της βιβλιοθήκης.

Όμως εμείς, δεν μείναμε μόνο στη διακίνηση βιβλίων εντός του σχολείου. Βάψαμε τα έπιπλα στο χώρο της βιβλιοθήκης και καταφέ-

ψαμε τα βιβλία που ήδη έχουμε. Μοιράσαμε ερωτηματολόγια και δια-βάσαμε θετικές κι αρνητικές απαντήσεις. Μπήκαμε στο πρόγραμμα του Διευτού Σχολικής Κανονομίας. Επισκεφτήκαμε μια οργανωμένη βι-βλιοθήκη στο 2^ο Γυμνάσιο Μαλακιστής. Ακόμη, δαχτήναμε επίσημη από το συγγραφέα Κω Κιζλήρη Γεώργιο, ο οποίος διάβασε αποσπά-σματα από τα βιβλία του σε κάποιους μαθητές και μας χάρισε αντίστα- από τα έργα του. Επισκεφθήκαμε τη Διεθνή Έκθεση Βιβλίου, εντυπ-οίσουμε και δαχτήναμε συγκαρτήτρητα, αλλά πάνω απ' όλα αφήσαμε το δικό μας στίγμα στην ιστορία του σχολείου.

Η ομάδα της βιβλιοθήκης του 3ου Γυμνασίου Τούμπας συνεχίζει και φέτος τη δράση της να ανακάνει και από μαθητές της Α Τάξης. Εντυπιασαστήκαμε από την ποικιλία και την πληθώρα των βιβλίων της βιβλιοθήκης. Ενθαρμωθήκαμε για νέες ενδόσεις και πήραμε ιδέες για την αναβίωση της δημοτικής βιβλιοθήκης.

Οι δρόμοι της Τούμπας «Μέγκρου Μπότσαρη»

γράφου
οι *Κωνσταντίνε Αθανασοπούλου Β1*

Η οδός Μπότσαρη ξεκινάει από την παρτάλια και τελειώνει στον Άγιο Θεόδωροντα. Το όνομά της παρέχεται από τον ατόμμοτο πολεμιστή του 1821, Μέγκρο Μπότσαρη.

Γεννήθηκε στο Σόλι και ήταν ο δεύτερος γιος του Κίτσου Μπό-τσαρη, μιας από τις επιφανέστερες μορφές του Αγώνα. Ύστερα από την πτώση του Σουλίου, πήγε στην Κέρκυρα μαζί με άλλους Σουλιώτες όπου κατατάχτηκε ως υπαξιωματικός στο ηπειρωτικό σώμα που συ-γκρότησαν οι Γύλλοι. Το 1814 έγινε μέλος της Φιλικής Εταιρείας.

Αρχικά ο Μέγκρος Μπότσαρης, μαζί με τον θείο του Νότη, αγωνίστηαν στο πλευρό των σουλτα-νών δυνάμεων εναντίον του τυφάνου της Ηπείρου, του Αλή Πασά, επειδή είχαν πάρει την απόφαση ότι θα ξαναγυρνούσαν στην πατρίδα τους. Βέβαιονάς ότι οι Τούρκοι αθετούσαν την υπόσχεσή τους, όταν ο Αλή Πασά πολιορκήθηκε από τα σουλτανικά στρα-τεύματα στα τέλη του 1820, ο Μπότσαρης ήρθε σε συνενόηση μαζί του και ζήτησε τον επαναρμαρμό των Σουλιωτών, με ανάλλαγμα να βοηθήσουν τον Αλή στον αγώνα εναντίον των στρατευ-μάτων του Σουλτάνου, πράγμα που έγινε. Πρώτη του επιτυχία ήταν η νίκη στους Καρψίδες και στα Πέντε Πηγάδια και η κατάληψη των φρουρίων της Ρηγάτσας και της Ρινιάσας. Ακολούθησαν οι νικηφόρες μάχες του Κομνιάτι της Άρτας (3 Ιουλίου 1821) και στην Πλάνα, που του έδωσαν τον τίτλο του αρχιστράτηγου της Διυτής Σερεάας Ελλά-δας. Μάλιστα το γεγονός αυτό προκάλεσε την αντίγνλια των άλλων ο-πάδων, η οποία εφόρμησε τον Μπότσαρη, ο οποίος μισοστά κάπνιζε το *διόλιμο αήριο μπισσάκι στην ερήνη*. Αυτή η μεγαλοπρεπής παρ-άση του αποβένιαι την ανιδιοτέλεια του και την αγάπη του για την πα-τρίδα. Επίσης έλαβε μέγος στη μάχη του Πέτα που κατέληξε σε κατα-στροφή, ενώ βρέθηκε μεταξύ των υπερασπιστών του Μεσολογίου στην πρώτη του πολιορκία στα τέλη του 1822, όπου παρασάροντας τους Τούρκοιους σε πλαστές συνομιλίες έδωσε χρόνο στους πολιορκιμένους να ενσχυθούν τις οχυρώσεις.

Το καλοκαίρι του 1823 προσπάθησε να αναλάβει το δρόμο στα τουρκαζιανικά στρατεύματα που επέδραμν προς τη δυτική Ρούμελη. Τη νύχτα της 21ης Αυγούστου, επιστράφηξ 350 Σουλιώτες, επιτέθηκε κατά των 4.000 Αλβανών του Μουσταή Πασά της Σιώδρας, που είχαν στρατοπεδεύσει στο Κεραζόβησσο του Καρπενισίου, στη μάχη που έμεινε γνωστή ως *Μάχη του Κεραζόβησσου*. Παρά τον αρχικά ελαφρό τρωματισμό, συνέχισε να πολεμάει και κατάφερε να νικήσει τον Μου-σταή. Όμως μια τουρκική οπεία τον έπρησε νεκρό. Τότε οι Σουλιώτες, αν και νίκησαν, δέσωφν τον αγώνα, παρήλασαν τα λάφυρα και τον αρ-χιηγό τους και πήγαν στο Μεσολόγγι όπου τον ενταφίασαν.

Ο Μέγκρος Μπότσαρης έμεινε στην ιστορία για την ανδρεία του και τη σημαντική συμβολή του στον Αγώνα για την ανεξάρτησία των Ελλήνων και διαναι θεωρείται εθνικός ήρωας. Πολλοί Φιλέλληνες που επιστάρθηκαν την Ελλάδα, θάρμασαν την ανδρεία του Μπότσαρη, ενώ πολλοί ποιητές έγραψαν ποιήματα γι' αυ-

τόν. Ο Fitz-Greene Halleck, Αμερικάνος ποιητής, έγραψε ένα ποίημα με τίτλο *MARCO BOZZO-RRIS*, ενώ ο Ελβετός ποιητής Juste Olivier έγραψε επίσης ένα ποίημα-έπαινο προς τμήν του, το 1825. Επίσης ο εθνικός μας ποιητής Διονύσιος Σολωμός, αφέρωσε μία από τις ωδές του στον Μέγκρο Μπότσαρη. Ένας σταθμός του μετρό του Παρισιού (σταθμός Botzaris) έχει ονομαστή προς τμήν του.

Ο γιος του, Δημήτριος Μπότσαρης, ο οποίος γεννήθηκε το 1814, έγινε στρατιωτικός και διατέλεσε υποχρής Στρατιωτικών το 1859 και 1866-1871, ενώ αφάνισε στο Μεσολόγ Τμήείο Στρατού. Πέθανε στις 17 Αυγούστου 1871 στην Αθήνα.

Η κόρη του Μπότσαρη, Κατερίνα «Ρίζα» Μπότσαρη, ήταν στην υπή-ρεσία της Βασιλεύσας της Ελλάδας Αμαλίας.

Βραβεύσεις Μαθητών

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Σωματείου **"ΦΙΛΟΙ ΤΟΥ ΚΕ-ΝΤΡΟΥ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ"** στη συνεδρίαση που πραγματοποιήθηκε στις 15 Σεπτεμβρίου 2010, αποφάσισε τη βρά-βευση αξιοσέπικων μαθητών της σχολικής χρονιάς 2009-2010.

Η βράβευση έγινε την **Κοινακή 10 Οκτωβρίου 2010** και ώρα 11.00 π.μ. Από το σχολείο μας βραβεύθηκαν οι παρακάτω μαθητές:

- Βούζου Μαρία**
- Βουζάνου Ευθυμία**
- Αθανασοπούλου Κωνσταντίνε**
- Τσιπάς Χρήστος**
- Βασιλακοπούλου Δήμητρα**
- Κορναροπού Χριστίνα**
- Παπαντανίου Γεώργιος**
- Σταφείη Στεφανία-Σμαρώ**
- Κορνηοπούλου Μελίνα**
- Ταλίκρου Γεηρήα**
- Ζαχαρίου Ανδρέας**
- Περίδου Μαργαρίτη-Μιάβλα**

'Αλλάξε το σχολείο μου;

γράφου
οι *Γεηρήα Τσιλίκρου Γ2*

Σαν μαθητές της Γ' τάξης του 1^{ου} Γυμνασίου Τούμπας, φοιτούμε σε αυτό το σχολείο εδώ και τρία χρόνια. Στη διάρκεια των τριών αυτών χρόνων έχουν γίνει αξιόλογες προσπάθειες με στόχο την αλλαγή του σχολείου προς όφελος των μαθητών και των καθηγητών, αλλά πα-ρόλλαφα ορισμένα μειονεκτήματα συνεχίζουν να υπάρχουν. Επομένως, ο λόγος που συντάσσουμε αυτό το άρθρο είναι για να επιστημόνουμε τις αλλαγές που έχουν σημειωθεί αυτά τα χρόνια.

Πρώτα από όλα, το σχολείο μας είναι ένα από τα καλύτερα σχο-λεία της περιοχής, καθώς διαθέτει μερικούς από τους καλύτερους καθη-γητές οι οποίοι χράη στη μεταδοτικότητα και το διάλογο μεταξύ των γνώσεις τους στους μαθητές. Επιπλέον, με τη βοήθειά τους να παιδιά καταφέρουν να καλλιεργήσουν την προσωπικότητά τους και να αναπτύ-ξουν δεξιότητες που θα τους χρεαστούν στο μέλλον.

Επίσης, το σχολείο μας διοργανώνει αρετές γιορτές προς τμήν των εθνικών επετείων, περπάτους και ευδομίες ώστε οι μαθητές να ξεσκονάζονται, να ψυχαγωγούνται, αλλά ταυτόχρονα να επιμωρφο-νται και να εμπλουτίζουν τον πνευματικό τους κόσμο. Επιπλέον, το σχολείο μας έχει πραγματοποιήσει ορισμένα από τα αιτήματα που πα-ράβουμε στη Διεθνήση, όπως οι τουλάτες, οι οποίες ήταν συνεχώς γεμάτες νερά, διότι οι σωλήνες ήταν αρεταί χρόνων, με αποτέλεσμα να υπάρχουν υδρρορρές. Τώρα όμως έχουν επιδιορθωθεί. Επιπρόθετα, στο σχολείο τοποθετήσαν παγκάκια για να βρισκουν οι μαθητές λίγες σιτινές χαλάωστη στη διάδρομα των διαλειμμάτων.

Σε αντίθεση με τα παραπάνω έχουμε το ζήτημα της συμπεριφο-ράς των μαθητών. Οιμοι παρατηρούμε ότι κατά τη διάρκεια των μαθη-

μάτων επιταυρεί μια οχακωγία, με αποτέλεσμα να διακόπτεται το μά-θημα αναληρμένα και να αναγάζονται οι καθηγητές να ολοκληρώ-νουν το μάθημα «αέθονοτα» λαπτά από το διάλειμμα. Το γεγονός αυτό ενοείζει τους μαθητές να ταυτόχρονα επιτρείε και τη ψυχολογία του καθηγητή. Για αυτό το λόγο θα προτεινάμε να προσπαθήσουμε όλοι μαζί οι μαθητές να μην εμπόδιζομα τη διεξαγωγή του μαθήματος, κερ-δίζοντας έτσι και γνώσεις και διάλειμμα.

Επιπρόσμε να διατηρηθεί η καθαριότητα των αιθουσών και του προαυλίου χώρου να ένα τέλεια οργανωμένο σχολικό περιβάλλον. Σε αυτή την υπέμετρη προσπάθεια ζήτημε τη βοήθεια των καθηγητών μαζί, οι οποίοι μας στηρίζουν και μας αρεπών, έχοντας όλοι μαζί ως στόχο την πρόδοα του σχολείου.

Facebook

Στις μέρες μας οι περισσότεροί από τους νέους και, όχι μόνο, χη-σιμοπούν την πολύ γνωστή ιστοσελίδα **facebook**. Κάποιοι μάλιστα από αυτούς έχουν πλέον εξαρτηθεί από αυτό. Η συγκεκριμένη ιστοσελίδα δημιουργήθηκε από έναν 26χρονο νεαρό τον **Μαρκ Ζούμπεργκερ** στις 4 Φεβρουαρίου 2004.

Όλα άρχισαν όταν ο πρωτοετής φοιτητής του Χάρβαρντ **Μαρκ (Έλιοτ) Ζούμπεργκερ** αθέτησε τη συμφωνία που τον πρότειναν διδύμα καλεστών (Κάμερον και Τάλερ Γουόλνλαβο) να βάλουν μαρςό ένα φοιτητικό πανωκ, με σκοπό να δημιουργήσει τη δική του διαδικτυακή **πλατφόρμα (facebooks)**, όπου οι χρήστες ζουν την ευνοική του πραγ-ματικότητα. Το όνομα της ιστοσελίδας προέρχεται από τα έτηατα πα-ρουσίασης των μέλων πανεπιστημιακών κοινοτήτων μερώνων Αμερικάν-ικων κολέγων και προσεχασιατικών σχολείων που χρησιμοποιούσαν οι νεοεσχεόμενοι σπουδαστές για να γνωριστούν μεταξύ τους. Πολύ αργότερα το διακώμα συμμετοχής επεκτάθηκε για όλους τους σπουδα-στές πανεπιστημίων, κατόπιν για τους μαθητές σχολείων και τέλος για κάθε άνθρωπο που πληνίη που η γλίσια του ξεπερνούσε τα 13 χρόνια.

Το χρώμα της ιστοσελίδας (μπλε) επιλέχτηκε από τον Βενιαμίν της τεχνολογικής πιάσας επειδή πάσχει από δαλτονισμό, δηλαδή δεν μπορεί να ξεχωρίσει το κόκκινο από το πράσινο χρώμα. Όλο αυτό δημιουργή-θηκε όταν ο **Ζούμπεργκερ** έλανε συμφωνίες με συμφοιτητές του για να πάρει τις ιδέες τους και στη συνέχεια τις αρεπωσε προσθέτοντας τις πλν-ροφίες που είχε λάβει στη δικιά του ιστοσελίδα.

Για αυτό άλλωστε χαρακτηρίζεται από τη μία ως ο πανέμορφος φοιτητής που έγινε «εικόσημα» για όλους εκείνους που ζύνε και αναπένον στο παρόμοιο σήματων του **facebook**, και από την άλλη ο πανωργός και φιλόδοξος νέος που εξελίχθηκε σε ορισμένο εφύρο όσων τον κατηγορού-σαν για κλοπή του **copyright** της επιμαχής πατέντας.

Τέλος, ο διαμόρφος Ζούμπεργκερ δε φάνεται να το βάζει κάτω εύκολα, αερό συνεχίζει ανέθετος την εξέλιξη της μεγαλύτερης διαδικτυακής κο-νότητας. Σύμφωνα μάλιστα με τις προβλέψεις του, η «βιοσφίητα» του **facebook** ανέρχεται στα επόμενα 10-20 χρόνια – αυτό μ αν είναι καλό νέο για όλους της ης τους εθιμένους με αυτό το ήηρασο γκασιμέρι!

Αυτήν λοιπόν την ιστοσελίδα τη χρησιμοποιούν οι περισσότεροι νέοι, και όχι μόνο, στην Ελλάδα. Μέσα από αυτήν την ιστοσελίδα έχεις την ικανότητα να μοιραστείς με τους φίλους σου, που εσύ έχεις διαλέξει, πράγματα όπως τρεχονάδια προσωπιές σου καταστάσεις, αλλά και φωτο-γραφίες σου.

Επιπλέον, μέσα από το **facebook** μπορείς να δημιουργήσεις καινούριους φίλους. Επίσης έχεις τη δυνατότητα να επάρσεις τον εαυτό σου μέσα από τα δεδομένα που «ανεβάζει» στον τοίχο σου (φωτογραφίες, τρεχο-δια, βίντεο κλπ).

Από την άλλη πλευρά, η χρήση του **facebook** μπορεί να γίνει επι-κίνδυνη. Για παράδειγμα, μέσω αυτής της ιστοσελίδας άνθρωποι, που εσύ δε γνωρίζεις έχουν την ικανότητα να μάθων πληροφορίες για την προσω-πική σου ζωή και του εαυτού σου. Επιπλέον, υπάρχουν άνθρωποι που θέ-λουν να σε πλάριασουν για να σε βλάψουν και βρισκουν την ευαρεία να το καταφέρουν μέσα από το **facebook**.

Τέλος, σε περίπτωση που θέλεις να διαγράψεις τον λογαριασμό σου, τότε τα στοιχεία σου παρόλο που εσύ τα θεωρείς διατηρημένα, αυτά πα-ρημένουν και δεν μπορούν να σβηστούν.

